

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 25 iulie - 31 iulie 2010

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Pr. Ionuț: 0766/250.417

Pace în tine!

Era odată un rege care oferi un mare premiu aceluia artist care era în stare să reprezinte într-o pictură pacea perfectă.

Mulți artiști au încercat. Regele observă și admiră toate picturile, însă doar două îi plăcură în mod deosebit.

În prima pictură era reprezentat un lac foarte liniștit. Acest lac era o oglindă perfectă în care se reflectau munții silențioși care îl înconjurau. Deasupra se găsea un cer albastru cu niște nori albi.

Cine privește această imagine are impresia că ea reflectă pacea perfectă.

A doua pictură conținea de asemenea munți. Însă aceștia erau anevoioși și descoperiți. Deasupra lor se afla un cer furios din care cădeau averse cu trăsnete și fulgere. La poalele munților curgeau la vale torente spumoase de apă. Toate acestea nu dovedeau deloc un calm pacific.

Dar când regele observă tabloul mai de aproape și mai atent, privi după cascada un copac delicat care creștea într-o crăpătură de stâncă. În acest copac se afla un cuib. Aici, în mijlocul vuietului căderii violente a apei, se afla o păsărică, în cuibul ei...

Care credeți că a fost pictura câștigătoare?

Regele alege pe cea de-a doua. Știi de ce?

„Pentru că, ...”, explică regele,

„Pace nu înseamnă a fi într-un loc fără gălăgie, fără probleme, fără muncă dură sau fără durere.”

“Pace înseamnă că, deși suntem în aceste circumstanțe, rămânem calmi în inima noastră.”

“Acesta este adevăratul sens al păcii.”

Sper ca în ciuda circumstanțelor, mereu găsești pace în inima ta și ești fericit.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Monica Jugastru** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim ca anul 2010 să vă aducă sănătate, fericire și bucurii.

Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Priviți-l pe Isus

Un vas de croazieră traversa Atlanticul. Oceanul fusese atât de albastru și de liniștit toată dimineța, dar iată că după-amiază deveni deodată negru și agitat. Furtuna teribilă i-a trimis pe pasageri în camerele lor. Unii mai puțin fricoși s-au strâns pe punte pentru a privi ce se întâmplă. Trecând pe punte unul dintre ofițerii navei, un pasager l-a întrebat: “Credeți că vom avea o noapte grea?” “Da, cred că va fi furtunoasă”, a răspuns el. Apoi i-a asigurat încă o dată: “Dar nu aveți de ce să vă temeți. Este o navă solidă.” În acel moment un fulger luminează cerul. Același pasager, acum mai nervos, exclamă: “Priviți furtuna!” “Nu”, a răspuns ofițerul. “Nu priviți furtuna: priviți vasul!” Apoi cu mult calm a început să le povestească despre cum a fost construită nava pentru a face față oricărei furtuni. Fără să minimalizeze situația tensionată provocată de furtună, el își afirmă încrederea fermă în nava pe care se afla. Avea suficientă încredere în ea pentru a sta drept în fața furtunii.

Și noi trebuie să facem față furtunilor vieții. Dumnezeu nu ne-a promis niciodată că dacă îl vom urma nu vom avea parte de furtuni în viață. El nu și-a scutit nici propriul Fiul de cruce. Dumnezeu ne-a promis însă că ne va da tăria de a face față situațiilor dificile. Oricât de grea ne-ar fi crucea, harul pe care îl vom primi de la El va fi mereu pe măsură. Secretul supraviețuirii în mijlocul furtunilor din viață este să privim spre navă în loc să privim spre furtună. Da. În loc să privim spre problemele noastre și să fim doborâți de frică, alegem să privim spre Isus și să ne punem încrederea în El, cel care poate potoli și cea mai teribilă furtună.

Un exemplu excelent găsim în Evanghelia de astăzi. Când Petru l-a văzut pe Isus umblând pe apă, i-a spus: “Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă.” Isus i-a spus să vină. “Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Isus. Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: Doamne, scapă-mă!” Problemele pentru Petru au început să apară atunci când nu s-a mai uitat la Cristos. El s-a uitat la valuri, la apă, la vânt; a privit în inima sa temătoare în loc să își mențină privirea asupra lui Cristos care îl chema. A devenit atât de preocupat de problemă (vântul) încât a uitat de soluție (Cristos).

Se spune că omul ar avea trei ochi – ochiul simțurilor, ochiul rațiunii și ochiul credinței. Ochiul simțurilor îl are în comun cu toate animalele; ochiul rațiunii îl are în comun cu toți oamenii; ochiul credinței îl are în comun cu toți cei care își dedică viața lui Dumnezeu. Prin ochiul credinței îl “vedem” pe Dumnezeu; și viața o vedem astfel mai clar. Este important ca în viață să privim spre ceea ce trebuie. Să știm să alegem între furtună și navă; între valuri și Cristos – în aceste alegeri stă supraviețuirea noastră. (...)